

Arrest

nr. 81 421 van 21 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 januari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 10 mei 2011 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. FLACHET, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 4 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 19 januari 2011 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“ Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 04.12.2009 werd ingediend door :

A., D.

nationaliteit: Marokko

geboren te Mtaissa op 00.00.1962

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art.9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium bepaalt ondermeer dat: “de vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; én die voor 18 maart 2008 gedurende een periode een wettig verblijf in België heeft gehad [...] of, die voor die datum, geloofwaardige pogingen heeft ondernomen om in België een wettig verblijf te bekomen”. Uit administratief dossier blijkt dat betrokkene voor 18 maart 2008 géén periode van wettelijk verblijf heeft bekomen, noch dat hij een geloofwaardige poging heeft ondernomen. Wat dus inhoudt dat hij geen aanspraak kan maken op het criterium 2.8A.

Verder beroept betrokkene zich op punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract voorgelegd worden. Dit doet betrokkene niet. Aldus kan hij geen beroep doen op art. 2.8B.

Betrokkene benadrukt dat hij, in geval van twijfel van Dienst Vreemdelingenzaken, gehoord wil worden door de Commissie van Advies voor Vreemdelingen. Deze commissie maakt inderdaad deel uit van het engagement dat de regering is aangegaan. Echter, zij is enkel bedoeld voor mensen die qua verblijfsduur in aanmerking zouden kunnen komen voor regularisatie, maar voor wie twijfels bestaan over de lokale verankering. Dit is dus niet het geval voor betrokkene, hij kan er dus geen beroep op doen.(...)“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9bis, §1 van de vreemdelingenwet.

Het middel luidt als volgt:

“Dat Artikel 9bis §1 lid 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."

Dat de bestreden beslissing werd genomen door mevrouw Y. D., administratief assistent.

Dat de beslissing vermeldt dat ze is genomen 'Voor de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid'.

Zodat er door de DVZ wordt vanuit gegaan dat mevrouw Y.D. in haar functie als administratief assistent, als gemachtigde van de staatssecretaris kan optreden.

Dat deze machtiging wordt ontleend aan het ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (delegatiebesluit van 18 maart 2009) , dat in haar artikel 6 bepaalt dat:

"§ 1. Aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van attaché uitoefenen of tot de A1-klasse behoren wordt <delegatie> van bevoegdheid verleend voor de toepassing van de volgende bepalingen van de wet van 15 december 1980 : artikel 2, tweede lid; artikel 3, eerste

lid, 7°, en tweede lid; artikel 7, tweede tot vierde lid; artikel 8bis, §§ 1 er en 4; artikel 9, eerste lid; artikel 9bis; artikel 9ter; artikel 10ter, § 3; artikel 11, § 1, eerste lid, en § 2, eerste en vierde lid; [1 artikel 12bis, § 3, tweede en derde lid, § 4, eerste lid, en § 6, eerste lid;] artikel 13, §§ 2bis tot 5; artikel 18, § 2; artikel 19, § 4; artikel 25, vierde lid; artikel 27, § 2 en § 3, derde lid; artikel 28, tweede lid; artikel 29, tweede lid; artikel 41 ter; artikel 42bis, § 1, eerste zin; artikel 42ter, § 1, eerste lid; artikel 42quater, § 1, eerste lid; artikel 42quinquies, § 4; artikel 42septies; artikel 46bis, § 1; artikel 49, § 1, 6°, § 2, eerste lid, en § 3; artikel 49/2, § 4, eerste lid, en § 5; artikel 50, tweede lid; artikel 50bis, derde lid; artikel 51, derde lid; artikel 51/5, §§ 1er en 2, en § 3, tweede en derde lid; artikel 51/6, eerste lid; artikel 51/7, eerste en tweede lid; artikel 51/8, eerste en tweede lid; artikel 52/2, § 2, eerste lid, 3°; artikel 52/3, § 1 en § 2, eerste lid; artikel 53bis; artikel 57/30, § 1, eerste en vijfde lid, en § 2, eerste en tweede lid; artikel 57/33; artikel 57/34, §§ 1er en 5; artikel 57/35, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid, §§ 3 en 4; artikel 57/36, § 2, eerste en tweede lid; artikel 61, § 2 en § 3, eerste lid; artikel 61/2, § 1, §2, eerste en derde lid, en § 3; artikel 61/3, § 1, eerste lid, § 2, eerste en tweede lid, en § 3; artikel 61/4, § 1, eerste lid en § 2; artikel 61/5; artikel 61/8; artikel 61/12, vijfde lid; artikel 61/13, § 3; artikel 72, eerste en derde lid; artikel 74/4, § 4, eerste lid; artikel 74/5, § 3, eerste lid, en § 4, 2°; artikel 74/6, §§ 1,1 bis, en § 2, alinea 1er; artikel 74/7."

§ 2. De delegaties van bevoegdheid bedoeld in § 1 kunnen ook worden overgedragen aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die, ten minste, een functie uitoefenen van administratief assistent.

In dit geval worden ze overgedragen door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, of diegene die de managementfunctie - 1 uitoefent bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt."

Dat dit delegatiebesluit van 18 maart 2009 echter niet bij machte is om deze delegatie rechtsgeldig door te voeren, aangezien het wegens onwettigheid buiten toepassing dient te worden gelaten.

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het recent arrest nr. 53 518 van 21 december 2010 inderdaad oordeelde dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 onwettig is: "Hef komt de Raad voor dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 wel degelijk een onpersoonlijke en abstracte rechtstoestand regelt en gelding heeft voor een onbepaald aantal gevallen, zodat samen met verzoeker dient te worden vastgesteld dat voornoemd delegatiebesluit een reglementair besluit betreft en aldus voor advies diende te worden voorgelegd aan de afdeling wetgeving van de Raad van State. Bijgevolg (...) kon de betrokken attachée van de Dienst Vreemdelingenzaken de hoedanigheid van gemachtigde van de minister/staatssecretaris niet ontleen aan dit delegatiebesluit."

Dat bijgevolg, en zoals in het aangehaalde arrest ook door de Raad erkend, het oude ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (delegatiebesluit van 17 mei 1995), herleeft.

Dat artikel 4 van het delegatiebesluit van 17 mei 1995 een delegatie van bevoegdheid toekent voor beslissingen genomen in toepassing van (oud) artikel 9 lid 3 van de Vreemdelingenwet aan de ambtenaren aangewezen bij artikel 2 §1.

Dat artikel 2 bepaalt:

"§ 1 Voor de toepassing van artikel 7, tweede tot vierde lid, artikel 25, vierde lid, artikel 27, eerste en derde lid, en artikel 29, tweede lid, van dezelfde wet, zijn de gemachtigden van de Minister de beambten van de Dienst Vreemdelingenzaken die titularis zijn van een graad die minstens in rang 10 ingedeeld is.

§ 2. In afwijking van § 1 zijn eveneens gemachtigd 1. de ambtenaren die op zijn minst de graad van bestuursassistent hebben, waaraan weddeschaal CA3 is verbonden, die zijn belast met de leiding van de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken die bevoegd zijn voor de clandestiene en opgesloten vreemdelingen; {...}"

Dat er bijgevolg geen uitdrukkelijke bepaling is die een bevoegdheidsdelegatie aan een administratief assistent voorziet, buiten het geval waarin zij zijn belast met de leiding van de diensten van de Dienst Vreemdelingenzaken die bevoegd zijn voor de clandestiene en opgesloten vreemdelingen.

Dat er in casu geen sprake is van dergelijke belasting.

Dat de DVZ bijgevolg ook niet kon terugvallen op het vorige delegatiebesluit om de hoedanigheid van gemachtigde van de staatssecretaris te ontleen, aangezien het besluit geen uitdrukkelijke delegatie voorziet voor de betrokken administratief assistent

Dat een delegatie 'bij analogie' in ieder geval uitgesloten is.

Uit het voorgaande volgt dat de DVZ bijgevolg artikel 9bis §1 van de Vreemdelingenwet schendt door deze machtsoverschrijding.

Subsidiair wil verzoeker opmerken dat zelfs in de hypothese dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 toch niet buiten toepassing wordt gelaten, er in casu geen sprake is van een bevoegdheidsoverdracht door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, of diegene die de managementfunctie -1 uitoefent bij de Dienst

Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt.

Aangezien niet aan deze voorwaarde voldaan is, zou ook in deze hypothese de betrokken administratief assistent niet over de nodige bevoegdheid beschikt."

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"Aangezien verzoeker als enig middel opwerpt:

"Schending van artikel 9 bis §1 van de Vreemdelingenwet."

Ter ondersteuning houdt verzoeker voor dat het delegatiebesluit van 18.3.2009 onwettig is en derhalve dient te worden teruggegrepen naar het oude Ministerieel Besluit van 17.5.1995 dat niet voorziet in delegatie door de gemachtigde van de Staatssecretaris.

In het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 53.518 van 21 december 2010, wordt o.m. geoordeeld dat "het de Raad voorkomt dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 wel degelijk een onpersoonlijke en abstracte rechtstoestand regelt en gelding heeft voor een onbepaald aantal gevallen, zodat samen met verzoeker dient te worden vastgesteld dat voornoemd delegatiebesluit een reglementair besluit betreft en aldus voor advies diende te worden voorgelegd aan de afdeling wetgeving van de Raad van State." (R.v.V., nr. 53.518 van 21 december 2010)

Verwerende partij is het niet eens met voormelde visie. Immers dient te worden vastgesteld dat de Raad van State destijds in haar advies dd. 13/08/1996 over een ontwerp van M.B. tot wijziging van het M.B. van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister, inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft gesteld dat het M.B. niet het verordende karakter bezit dat vereist is opdat de afdeling wetgeving bevoegd kan zijn om over de tekst van het ontwerp advies te geven. Het betreft immers enkel "een administratieve maatregel tot toepassing van de wetsvoorschriften die subdelegatie van bevoegdheden mogelijk maken." (zie stuk 2). Hieruit blijkt dus dat een advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet verplicht is voor een dergelijk delegatiebesluit.

Terwijl verzoeker niet dienstig kan voorhouden dat de auteur van de bestreden beslissing niet bevoegd zou zijn om deze beslissing te nemen.

Er is wel degelijk een "bevoegdheidsoverdracht door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken".

De verwerende partij voegt dit schrijven in stuk 1. Hieruit blijkt dat administratief assistent [Y.D.R.] ter dege bevoegd is om de in casu bestreden beslissing te nemen.

Verzoekers beschouwingen missen dan ook elke juridische grondslag. Het middel kan niet worden aangenomen."

2.3.1. Verzoeker meent dat de ondertekenaar van de bestreden beslissing, mevrouw Y.D. in haar functie van administratief assistent niet kan optreden als gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris. Volgens hem is deze machtiging ontleend aan artikel 6 van het ministerieel besluit van 18 maart 2009 houdende delegatie van bepaalde bevoegdheden van de Minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot opheffing van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het ministerieel besluit van 18 maart 2009)

Verzoeker stelt dat dit ministerieel besluit buiten toepassing moet worden gelaten omdat het onwettig is. Deze onwettigheid zou erin bestaan dat dit ministerieel besluit ten onrechte niet voor advies werd voorgelegd aan de Raad van State. Ten gevolge hiervan herleeft het (oude) ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de Minister, inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, waarna verzoeker de toepassing van dit oude ministerieel besluit bespreekt.

2.3.2. De Raad van State heeft in het advies van 27 augustus 1996 (L. 25.411/2/V) over een ontwerp van een ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de minister, inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gesteld dat het ministerieel besluit niet het verordende karakter bezit dat vereist is opdat de afdeling wetgeving bevoegd kan zijn om over de tekst van het ontwerp advies te geven (zie ook RvS 9 november 2011, nr. 7574 (c)). Het betreft immers enkel "een administratieve maatregel tot toepassing van de wetsvoorschriften die subdelegatie van bevoegdheden mogelijk maken". Hieruit blijkt derhalve dat een advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State

niet verplicht is voor een dergelijk delegatiebesluit. Derhalve is er geen reden om aan te nemen dat het delegatiebesluit van 18 maart 2009 niet rechtsgeldig zou zijn.

Het Hof van Cassatie besluit in het arrest AR P.09.0257.F van 18 maart 2009 dat de verplichte raadpleging van de afdeling wetgeving van de Raad van State alleen geldt voor de ontwerpen van besluiten die een normatieve maatregel met algemene draagwijdte opleveren. Het ministerieel besluit van 17 mei 1995 houdende delegatie van bevoegdheid van de minister, inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dat zich ertoe beperkt aan een welbepaald aantal ambtenaren een opdracht van bevoegdheid toe te kennen waarvan het principe en de grenzen bij wet zijn bepaald, houdt geen formulering van een rechtsregel in en is dus niet onderworpen aan het vormvoorschrift van de voorafgaande raadpleging bij de afdeling wetgeving van de Raad van State. Dezelfde redenering geldt voor het ministerieel besluit van 18 maart 2009 dat niet onwettig kan worden geacht omwille van het niet voorleggen voor advies aan de Raad van State. De achterhaalde rechtspraak waarnaar wordt verwezen doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker toont niet aan dat het ministerieel besluit van 18 maart 2009 onwettig is. Bijgevolg dient de toepasbaarheid van het ministerieel besluit van 17 mei 1995 niet te worden onderzocht.

2.3.3. Artikel 6 van het ministerieel besluit van 18 maart 2009 luidt als volgt:

“§ 1. Aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die minimaal een functie van attaché uitoefenen of tot de A1-klasse behoren wordt delegatie van bevoegdheid verleend voor de toepassing van de volgende bepalingen van de wet van 15 december 1980 : artikel 2, tweede lid; artikel 3, eerste lid, 7°, en tweede lid; artikel 7, tweede tot vierde lid; artikel 8bis, §§ 1er en 4; artikel 9, eerste lid; artikel 9bis; artikel 9ter; artikel 10ter, § 3; artikel 11, § 1, eerste lid, en § 2, eerste en vierde lid; [artikel 12bis, § 3, tweede en derde lid, § 4, eerste lid, en § 6, eerste lid;] artikel 13, §§ 2bis tot 5; artikel 18, § 2; artikel 19, § 4; artikel 25, vierde lid; artikel 27, § 2 en § 3, derde lid; artikel 28, tweede lid; artikel 29, tweede lid; artikel 41ter; artikel 42bis, § 1, eerste zin; artikel 42ter, § 1, eerste lid; artikel 42quater, § 1, eerste lid; artikel 42quinquies, § 4; artikel 42septies; artikel 46bis, § 1; artikel 49, § 1, 6°, §2, eerste lid, en § 3; artikel 49/2, § 4, eerste lid, en § 5; artikel 50, tweede lid; artikel 50bis, derde lid; artikel 51, derde lid; artikel 51/5, §§ 1er en 2, en § 3, tweede en derde lid; artikel 51/6, eerste lid; artikel 51/1, eerste en tweede lid; artikel 51/8, eerste en tweede lid; artikel 52/2, § 2, eerste lid, 3°; artikel 52/3, § 1 en § 2, eerste lid; artikel 53bis; artikel 57/30, § 1, eerste en vijfde lid, en § 2, eerste en tweede lid; artikel 57/33; artikel 57/34, §§ 1er en 5; artikel 57/35, § 1, eerste lid, § 2, eerste lid, §§ 3 en 4; artikel 57/36, § 2, eerste en tweede lid; artikel 61, § 2 en § 3, eerste lid; artikel 61/2, § 1, §2, eerste en derde lid, en § 3; artikel 61/3, § 1, eerste lid, § 2, eerste en tweede lid, en § 3; artikel 61/4, § 1, eerste lid en § 2; artikel 61/5; artikel 61/8; artikel 61/12, vijfde lid; artikel 61/13, § 3; artikel 72, eerste en derde lid; artikel 74/4, § 4, eerste lid; artikel 74/5, § 3, eerste lid, en § 4, 2°; artikel 74/6, §§ 1, 1bis, en § 2, alinea 1er; artikel 74/7, §2. De delegaties van bevoegdheid bedoeld in § 1 kunnen ook worden overgedragen aan de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die, ten minste, een functie uitoefenen van administratief assistent.

In dit geval worden ze overgedragen door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de Directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, of diegene die de managementfunctie - 1 uitoefent bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt.”

Verzoeker betwist niet dat de beslissing genomen werd door de Mevrouw Y. D., administratief assistent, die derhalve op basis van bovenvermelde uiteenzetting bevoegd is om de beslissing te nemen.

2.3.4. Waar verzoeker, zij het in ondergeschikte orde, voorhoudt dat er in casu geen sprake is van een bevoegdheidsoverdracht door middel van een schrijven dat gedateerd en ondertekend wordt door de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, of diegene die de managementfunctie - 1 uitoefent bij de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij de personeelsleden van de Dienst Vreemdelingenzaken die in het eerste lid bedoeld worden met naam en toenaam aanduidt, volstaat het te verwijzen naar het stuk 1 van de verwerende partij, toegevoegd aan de nota met opmerkingen.

In deze akte van de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken tot aanstelling van sommige personeelsleden als gemachtigden van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen blijkt duidelijk dat Mevrouw Y. D. bevoegd is om de bestreden beslissing te nemen. Een schending van artikel 9bis, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat verwerende partij zich zou hebben schuldig gemaakt aan machtsoverschrijding.

Het enige middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN